

ОРИЄНТОВНІ СКЛАДИ КОМАНД

(Номери футболістів, що грають сьогодні, преставте після оголошення диктора стадіону).

«ЛОКОМОТИВ» (Вінниця)

Ст. тренер команди
засл. тренер УРСР
м. с. А. Лерман

Тренер команди
м. с. І. Терлецький

В. Корнієнко

М. Артиюх

Г. Вознюк

О. Грушанський

П. Богоделов

В. Верещак

I. Гатаулін

А. Кудя

А. Васильев

О. Басара

В. Огородников

«АВАНГАРД» (Ровно)

Старший тренер
команди
В. Лукашенко

В. Поліщук

А. Малютчик

В. Возницький

В. Кобилецький

В. Дмитрієв

М. Дударенко

Є. Іоничев

I. Волик

Б. Малахов

А. Остапчук

В. Волков

Про можливі зміни у складах команд буде оголошено по стадіону «Локомотив».

Арбітр матчу _____

Рахунок гри _____

Голи забили _____

10 квітня на нашому стадіоні — футбольний матч: «ЛОКОМОТИВ» (Вінниця) — СК (Луцьк).

Початок о 19 год.

Управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі виконкому обласної Ради депутатів трудящих.

БЮ 03124. 25.III 1974 р. Зам. 1887. Тир. 1500.
Облдрукарня, Вінниця, Кіївська, 4.

6
квітня
1974

ПРЕДСТАВЛЯЄМО ГОСТЕЙ:

„АВАНГАРД“ (Ровно)

Футбольний колектив міста Ровно вінничани вже звикли бачити у себе в гостях. Справа в тому, що ровенська команда — ровесниця нашого «Локомотива» і вже сімнадцятий сезон бере участь у першості СРСР серед майстрів шкіряного м'яча. Спочатку, як і вінничани, — в класі «Б», потім — у другій лізі класу «А». Правда, змінювались пропори, під якими виступали футbolісти Ровно, — «Колгоспник», «Горинь», нарешті «Авангард». Але залишилась однакова вдача команди на рівних боротися з кожним суперником: іменитим чи новачком.

Якщо простежити рахунки, з якими закінчувалися виступи вінничан і ровенчан, то можна побачити закономірність: усі матчі проходили в гострій, безкомпромісній боротьбі. У свій час «Локомотив» здобув немало переконливих перемог:

1958 р. — 1:1, 3:2; 1959 р. — 3:2, 5:2; 1960 р. — 0:0, 2:1; 1961 р. — 3:0, 0:0.

У 1962 році команди не зустрічалися, бо перебували в різних зонах. Зате в 1963 р. дві перемоги з однаковим рахунком 3:0 були на боці вінничан.

Через рік «Локомотив» уже грав у класі «А», і путі дороги їхні знову розійшлися.

1971 року почався якісно новий період в житті ровенської команди. Їй було надано право виступати в групі майстрів другої ліги класу «А». Старі суперники почали зустрічатися знову. Простежимо результати останніх виступів.

1971 р. — 1:0, 1:0; 1972 р. — 2:1, 0:0.

Як бачимо, значно скромніше, ніж раніше, виглядають перемоги вінницьких залізничників. А в торішньому сезоні фортуна повернулась обличчям до «Авангарда». Основний час в обох матчах закінчувався внічию — 2:2 і 1:1. Зате в серіях пенальті точнішими були ровенчани — 6:5 і 5:4. Отже, в 1973 р. жодного очка не одержав від своїх ровенських суперників «Локомотив».

Цей факт повинен додати сил вінничанам. Чи вдастся «Локомотиву» узяти реванш — покаже гра.

Додамо лише, що ровенчани значно обновили склад своєї команди. В «Авангард» прийшло багато нових здібних футbolістів. Вдало пройшла передсезонна підготовка наших гостей. Авангардівці характеризують швидкість пересування по полю, уміння створювати небезпечні ситуації не тільки поблизу воріт суперника, але й на значній віддалі від штрафного майданчика.

Отож, матч обіцяє бути цікавим.

НОВЕ У ПОЛОЖЕННІ ПРО ЧЕМПІОНАТ

Одинадцятиметрові штрафні ударі тепер призначатимуться лише в тому разі, якщо рахунок не буде відкрито.

«ЗЕЛЕНОГО ВОГНИКА» ТОБІ, «ЛОКОМОТИВЕ!» ● СЛОВО ВІД УБОЛІВАЛЬНИКІВ ●

Сьогодні знову наповняться знайомим гомоном трибуни стадіону, знову задзвенять удари по м'ячу.

Уболівальники завжди живуть надією. Вінницькі шанувальники футбола уже в сімнадцятий раз випроводжують у рейс свій «Локомотив», і, звичайно, зичать йому на всіх парах мчати до перемоги. Сімнадцята весна. Це вже зрілість. Позаду залишилися перші кроки, звабні сходження на вершини і приkrі зупинки. Все те — періоди росту. І приємно, що сьогодні «Локомотив» не згубив своєї краси, не втратив своєї сили і бадьорості. Він знову готовий іти у бій. І живуть надією уболівальники, щоб, бува, не схибив з піти «Локомотив», щоб не загубив бійців у поході, щоб завжди радував змістовою грою і все робив для перемоги.

Торік заплізничники завдали своїм землякам немало хвилювань. Адже непогано початий сезон раптом змінився сєрією поразок. Потім — новий злет, і знову дивовижне розтринкування очок. Здавалося, вінничанам не вдастся евійти у жадану п'ятірку зони. Та серце уболівальника підказувало: треба вірити і надіятись. Ця віра так додавала сил футbolістам. І здійснилося! Наш «Локомотив» — у п'ятірці найдужчих колективів зони!

Цього року побільшали лави уболівальників. До вінничан приїхалися жителі багатьох районів області. Отже, сила наша росте. І заплізничникам треба буде показати себе з найкращого боку, щоб завоювати прихильність і симпатії багатотисячної армії уболівальників. Що ж, ми віримо в свою команду, віримо в її наполегливість і натхнення. Віримо в перемогу.

...Прислухайтесь: вже чути дзвін м'ячів. Вже лунають звуки футбольного маршу. У добру путь, «Локомотиве!» «Зеленого вогника» тобі!